Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως-ἀγάπης καὶ σοφίας

59ον

Η ΗΓΟΥΜΕΝΗ ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ συνέταξε τὴν ἑπομένη, ὑπαγορεύουσα, τὴν ἀπάντησίν της πρὸς τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Θεόκλητον, ἀναφέρουσα ὅλα ὅσα ἐζητοῦντο στοιχεῖα περὶ τῆς λειτουργίας τῆς μονῆς.

«Ἄρχομαι — ἔλεγεν — ἱστοροῦσα τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμετέρας ἐν τῇ μονῇ ἀφίξεως. Ἐν Ἀθήναις διαμένουσαι, ἐποιτευόμεθα μετὰ κορασίων τινῶν, μεθ' ὧν ἀπετελοῦμεν σύνδεσμον ἀδελφότητος ὡς ὁμοφρονοῦσαι καὶ θερμῶς ἐπιποθοῦσαι τὸν μοναχικὸν βίον, εὕρομεν τὸν ἅγιον Πενταπόλεως, ὃν ἐγνωρίσαμεν ἐκ τῶν κηρυγμάτων αὐτοῦ, ἀπλανῆ διδάσκαλον καὶ ὁδηγὸν τοῦ πνευματικοῦ βίου. Τούτῳ προσελθοῦσαι καὶ αἰτησάμεναι παρ' αὐτοῦ, ὅπως δεχθῇ ἡμᾶς, ὡς μαθητρίας αὐτοῦ καὶ προσεοχόμεναι αὐτῷ, ἐδιδασκόμεθα τὴν ἀγάπτυξιν τῶν Εὐαγγελικῶν ἀληθειῶν καὶ ὡδηγούμεθα εἰς τὴν ἀπλανῆ τοῦ πνευματικοῦ βίου ὁδόν. Εὐδοκία Θεοῦ ἐδέχθη τὴν ταπεινὴν ἡμῶν αἴτησιν καὶ εὐαρέστως ἐδέχετο κατὰ ὡρισμένας ἡμέρας ἐν τῇ Ριζαρείῳ σχολῇ τὰς πτωχὰς ἡμῶν κόρας, ἐδίδασκε μετ' ἀγάπης καὶ ζήλου καὶ ποδηγετῶν καὶ χειραγωγῶν ὡδήγει εἰς τὰς τρίβους τοῦ οὐρανίου πολιτεύματος. Ἡ ἀγαθὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου διάθεσις ἱκανοποίησε με τὸν πόθον τῆς γνώσεως, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῆς καρδίας, ἡ ὁποία ἐπεπόθει ν' ἀποφύγῃ τὴν τύρβην τοῦ κόσμου καὶ νὰ λατρεύσῃ μακρὰν αὐτῆς τὸ ὑποκείμενον τῆς ἡμετέρας ἀγάπης, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ ἀπερισπάστως δυνηθῶμεν νὰ ἐκχέωμεν τὰς καρδίας ἡμῶν ἀδιαλείπτως ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀπομονώσει...».

Τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 1914 ἔστελλεν ὁ Νεκτάριος τὴν ἀπολογίαν του ἔχουσαν ὡς ἀκολούθως:

«Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα, τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Κύριον, Κύριον Θεόκλητον, προσκυνητῶς. Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν. Ἀπαντῶν εἰς τὸ ἀπὸ 30 παρελθόντος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθμ. 1363)616 ἔγγραφον τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, γνωρίζω Αὐτῇ: α) ὅτι οὐδεμίαν νέαν μονὴν ἀνεγείραμεν ἐν Αἰγίνῃ καὶ μάλιστα ἐν ἀγνείᾳ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, β) ὅτι τῇ συγκατοθέσει τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἐπεσκέφθημεν τὴν ἐν Αἰγίνῃ παλαιὰν ἐρειπώδη μονήν, ἵνα ἐν αὐτῇ ἐγκαταστήσω πτωχὰς τινας εὐσεβεῖς καὶ ποθούσας νὰ μονάσωσι κόρας, ἀναλαμβάνων τὴν συντήρησιν αὐτῶν καὶ τὴν δαπάνην τοῦ συνοικισμοῦ των νὰ συντελέσω εἰς τὴν ἀνασύστασιν τῆς μονῆς ταύτης τῇ Ὑμετέρᾳ εὐδοκίᾳ καὶ εὐλογίᾳ. Κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην ἐπίσκεψιν συνώδευσεν ἡμᾶς εἰς τὴν μονὴν ὁ Δήμαρχος κύριος Πέππας καὶ ὁ Ἡγούμενος τῆς μονῆς (τῆς Χρυσολεοντίσσης) κύριος Θεοδόσιος, ὅστις μοὶ εἶπεν, ὅτι θέλει συστήσῃ εἰς τὴν Ὑμ. Σεβασμιότητα νὰ τεθῇ κονδύλιον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς μονῆς των εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἰδικῆς μας μονῆς καὶ τῆς συγκροτουμένης ἀδελφότητος. Ὁ κ. Πέππας μοὶ ἐξέφρασε τὸν πόθον αὐτοῦ, ὅπως ἴδῃ ἀνακαινιζομένην τὴν μονήν. Περὶ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης καὶ τῆς γενομένης διασκέψεως, ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας, ὡμίλησα πρὸς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ ἐζήτησα τὴν ἄδειαν νὰ ἀναλάβω τὸ ἔργον δαπάναις ἰδίαις καὶ νὰ ἀποκαταστήσω τὰς κόρας.

Ἐν τούτῳ τὸ μεταξὺ αἱ κόραι μετέβησαν εἰς Αἴγιναν, ἵνα ἐπισκεφθῶσι τὴν μονὴν καὶ πληροφορηθῶσι καὶ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς ἐν αὐτῇ διαμονῆς αὐτῶν παρὰ τοῦ Ἀστυνόμου, ὄντος αὐταῖς γνωστοῦ. Τὴν ἀπάντησιν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἔπεμψα τότε αὐταῖς. Ἡ ἀπάντησις σώζεται. Πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ γεγονότος ἐνθυμίζω τὸ ἑξῆς εἰρημένον ὑπὸ τῆς Ὑμ. Σεβασμιότητος ὅτι μετὰ τὴν συντέλεσιν τοῦ ἔργου θὰ πέμψητε εἰς τὴν μονὴν καὶ τὴν γερόντισσαν Γιατράκου μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, αἵτινες πολιτεύονται ὡς μοναχαὶ καὶ ηὐχήθημεν νὰ λάβῃ τὸ τέλος τὸ εἰρημένον. γ) Ἐν τῇ ἐρειπώδει ταύτῃ μονῇ ὑπῆρχε ναὸς τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Τοῦτον τὸν ναὸν ἑτοιμόρροπον ὄντα καὶ μόλις δι' ἀντιρίδος βασταζόμενον, κατεδαφίσας τῇ συγκαταθέσει τοῦ κ. Δημάρχου, ὠκοδόμησα ἐκ θεμελίων νέον ναόν, τιμηθέντα εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος, τὸν ὁποῖον ἐνεκαινίασα τῇ ὑμετέρᾳ ἀδείᾳ λαβὼν τὸ ἅγιον Μῦρον παρὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ συλλειτουργήσας μετὰ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ὑμ. Πανιερότητος καὶ τῶν ἱερέων τῆς πόλεως, κληθέντων τῇ αἰτήσει μου ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ὑμετ. Σεβασμιότητος.

δ) Περὶ τῆς κουρᾶς τῶν κορῶν εἰς μοναχὰς ἐρωτήσας τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, ἐὰν δι' ἑκάστην κουρὰν πρέπει νὰ ἐρωτῶ καὶ λαμβάνω νέαν ἄδειαν, ἡ Ὑμ. Σεβασμιότης μοὶ ἀπήντησε νὰ μὴ ἐρωτῶ. Περὶ τούτου καὶ πάλιν ἠρώτησα δι' ἐγγράφου τὴν Ὑμ. Σεβασμιότητα, μαθὼν παρὰ τοῦ νῦν Ἁγίου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κυρίου Τιμοθέου, ὅτι δυσαρεστεῖσθε διότι ποιοῦμαι εἰς κόρας μοναχῶν χωρὶς νὰ σᾶς ἐρωτῶ, οὐδεμίαν ἔλαβον ἀπάντησιν, ὅπερ ἐθεώρησα ὡς κατάφασιν σιωπηλήν.

ε) Περὶ τῶν ὑποδιακονισσῶν γνωρίζω, ὅτι αὗται εἶναι κυρίως νεωκόροι τοῦ ἱεροῦ. Ἡ περιβολὴ ἐγένετο κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τῶν πόλεων περιβαλλομένων ἱερὰ ἄμφια ἀναγνωστῶν. Τὰ ὑπομνήματα ἐπεκράτησαν διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους. Ἐπειδὴ ἐν γυναικείᾳ μονῇ δὲν ὑπάρχουσι διάκονοι, ἐν δὲ τῇ εἰρημένῃ οὔτε ἱερεῖς, ἐγὼ δὲ οὔτε δύναμαι νὰ φροντίζω περὶ τῆς καθαριότητος τοῦ ναοῦ, οὔτε πάντοτε νὰ διαμένω νεωκορῶν ἐν τῷ ναῷ, ἔχει δὲ ἀπόλυτον ἀνάγκην τὸ ἱερὸν τεταγμένων προσώπων, ὅπως καθαρίζωσι τὰ ἱερὰ σκεύη, ἀλλάσσωσι τὰ καλύμματα καὶ τὰς σινδόνας τῆς ἁγίας Τραπέζης, μετακινῶσι τὸ ἅγιον ἀοτοφόριον καὶ ποιῶσι πᾶσαν ἐργασίαν τοῦ νεωκόρου ἐν τῷ ἱερῷ, ἐθεώρησα νὰ τάξω δύο, ἵνα ἐναλλὰξ τελῶσι τὴν διακονίαν τοῦ ἱεροῦ. Ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ μεταφέρωσι εἰς τὰς ἀσθενούσας ἐπέρεως ἀδελφὰς τὴν ἁγίαν Εὐχαριστίαν ἐντὸς μικροῦ ποτηρίου διὰ τὴν ἀνάγκην ταύτην κατασκευασθέντος. Πλὴν τῆς κατ' ἀνάγκην ἐξαιρέσεως ταύτης κατὰ τὰ λοιπὰ εἰσὶ νεωκόροι.

στ) Ἡ διαιτα τῶν ἀποτελουσῶν τὴν κοινότητα ταύτην γυναικῶν, περὶ ἧς ἐλάλησα πρὸς τὴν Ὑ. Σ. εἶναι κοινοβιακή.

ζ) Ἡ ἡγεσία τῆς μονῆς ἐδόθη ἄνευ ἱεροτελεστίας εἰς τὴν πρώτην ἐλθοῦσαν ἀόμματον Χρυσάνθην Στρογγυλοῦ, νῦν δὲ μοναχὴν Ξένην, διὰ τὴν σύνεσιν καὶ ἀρετὴν αὐτῆς. Αὕτη διευθύνει τὴν μονὴν καὶ δέχεται τοὺς λογισμοὺς τῆς ἀδελφότητος.

η) Τὸ ἡμέτερον ἔργον εἶναι τὸ τελεῖν τὰ ἱερατικὰ καθήκοντα ἐν τῇ μονῇ, δαπανᾶν πρὸς συντήρησιν τῆς μονῆς καὶ φροντίζειν πρὸς τελείωσιν αὐτῆς καὶ ὁδηγίαν αὐτῆς εἰς το σκόπιμον καὶ λελογισμένον τέλος αὐτῆς.

θ) Ὁ δείπνων τὰ τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς κανονισμὸς εἶναι λελογισμένη δίαιτα τροφῆς διὰ τὴν σωματικὴν ζωήν, διὰ δὲ τὴν πνευματικὴν τὸ κοινοβιακὸν πολίτευμα. Περὶ τῶν καταθέσεων τῶν εἰσαγομένων χρημάτων εἰς τὸ ταμεῖον τῆς μονῆς, ἡ ἡγουμένη, ἡ διευθύνουσα τὴν μονήν, διετάχθη νὰ μοὶ δώσῃ λεπτομερῆ κατάλογον εἰσπράξεων καὶ τῶν δαπανῶν τὸν ὁποῖον πέμπω.

Ἤδη, Σεβασμιώτατε, ἐλθόντες περὶ τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν ἃς τῇ Ὑμετέρᾳ συγκαταθέσει ἀνελάβομεν, παραχωροῦμεν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περὶ αὐτῆς σκέψιν τῇ Ὑ.Σ. πρὸς ἀνάδειξιν αὐτῆς κατὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτῆς πόθον, πρότυπον μονῆς πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν τῆς θεοσώστου Ἐπαρχίας Ὑμῶν.

Εὐπειθέστατος, ὁ Πενταπόλεως Νεκτάριος».

Ἀπάντησις τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν δὲν ἔφθασε. Ἐφθαναν ὅμως φῆμες καὶ ἀπειλές, ὅτι «τὸ ἀπόστημα» ὁπωσδήποτε θὰ καντηριασθῇ καὶ θὰ ἐξαλειφθῇ — «ἀπόστημα» ἦταν τὸ μοναστήρι! — καὶ ἔφθαναν ἀκόμη κάθε τόσο ἀρχιμανδρῖται καὶ ἐλάμβαναν καταθέσεις, ἔτσι ἡ ἀπειλὴ συνετηρεῖτο καὶ κοντὰ της ἡ ἀγωνία. Ἐπὶ πλέον ὁ Νεκτάριος πάτησε στὰ ἑβδομῆντα.

Ἕνα ἀπόγευμα, μετὰ τὸν ἑσπερινό, μία μοναχὴ ἀπὸ τὰ πρῶτα στελέχη ἀναστέναξε.

—Πόσο τὶ ὁ στεναγμός σου, ἀδελφή; ρώτησε ὁ Νεκτάριος.

—Τώρα ὅλα βολεύονται, σεβασμιώτατε, ἔπιασε νὰ λέει δει λὲ ἐκείνη. Τὶ θ' ἀπογίνουμε ὅταν ἔσεῖς φύγετε ἀπὸ τὸν κόσμο, ὅταν λάβετε ἀπὸ τὸν οὐρανὸν κλῆσιν;

—Χμ, μὴν ἀνησυχεῖς. Ὅταν λάβω τὴν κλῆσιν καὶ ἀπέλθω, ἡ μονὴ ἐδῶ θὰ καταστεῖ Φάρος φαεινός. Φάρος ἀνὰ τὰ πελάγη τοῦ κόσμου. Καὶ ἡ νῆσος θὰ εὐτυχήσῃ... οἱ κάτοικοι θὰ κορεσθοῦν χρυσίου...

⁂

Ἕνα πρωΐ, κοσθὼς ὁ Νεκτάριος ἀνέβαινε πρὸς τὸ παληὸ ἐξωκκλήσι τοῦ ἀγαπημένου του ἁγίου Διονυσίου, ξεπήδησε μπροστὰ του ἕνα τεράστιο φίδι. Πλατάγισε τὴν οὐρὰ του καὶ ὕψωσε τὸ κεφάλι μὲ τὴν γλῶσσα ἀπειλητικά.

Δίχως νὰ χάσει τὴν ψυχραιμία του σήκωσε τὸ ραβδί του, ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ καὶ εἶπε:

—Στάσου ὡς βρίσκεσαι, ἀκίνητον! Ἰησοῦ Χριστὸς νικᾶ!

Τὸ ἑρπετὸ σύρθηκε μερικοὺς πόντους, κοκκάλωσε κι' ἔμεινε ἀκίνητο μὲ τὸ κεφάλι ψηλά.

Ὅταν ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ὧρες τελείωσε ἡ λειτουργία, στὶς μοναχὲς ποὺ κουβάλησαν καμινέτο καὶ σύνεργα κι' ἔψησαν πρόχειρα καφὲ δὲν εἶπε τίποτα. Ἔστειλε καὶ φώναξαν δυὸ ἐργάτες ἀμπελοκαλλιεργητὲς ποὺ δούλευαν παρακάτω στὰ κτήματα καὶ τοὺς εἶπε:

—Λάβετε μίαν πέτραν ἀρκετὰ μεγάλην καὶ ὑπάγετε εἰς τὸ δεῖνα τόπον, ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ λόφου. Χαμηλά, θὰ δεῖτε κάποιο ναρκωμένο φίδι. Σκοτώσατὲ το δίχως νὰ γίνεται θόρυβος.

Οἱ ἄνδρες ἔκαμαν ὅ,τι τοὺς εἶπε, ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ μὴν σχολιάσουν τὸ περιστατικό. Τόσο μεγάλο φίδι δὲν εἶχε φανῆ ποτὲ προηγουμένως στὴν περιοχή... Καὶ πῶς ἔστεκόταν ἔτσι ἀκίνητο καὶ ναρκωμένο; Τί εἶχε συμβῆ; Ἡ περιέργεια τοὺς ἔτρωγε καὶ ὁ Νεκτάριος ἀναγκάσθηκε νὰ μιλήσῃ. Ἔμειναν μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα!

⁂

Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ ζήτημα τῆς μονῆς δὲν ἐσημείωνε καμμίαν ἐξέλιξιν, λόγω τῶν δραματικῶν γεγονότων τῆς Ἑλλάδος. Ἐνῶ διεδίδετο ὅτι θὰ ἔρχόταν στὴν Αἴγινα ὁ Μητροπολίτης μαζὶ μὲ δύο ἄλλους Συνοδικοὺς γιὰ νὰ ἐξετάσουν ἐπιτοπίως τὴν κατάστασιν καὶ ν' ἀποφασίσουν, ὁ Μητροπολίτης... ἐπαύθη, λόγω τῆς φοβερᾶς καὶ ἀνατριχιαστικῆς ἀναμίξεώς του εἰς τὸν Μεγάλο Ἐθνικὸ Διχασμὸ τῶν Ἑλλήνων, μὲ τὸ διαβόητο «Ἀνάθεμα τοῦ Βενιζέλου».

Ὅταν ἡ Κυβέρνησις Θεσσαλονίκης, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐγκαταστήσει τὸ Κίνημα Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀπὸ τὴν Τριανδρία Βενιζέλου — Κουντουριώτη — Δαγκλῆ, ἦλθε στὴν Ἀθήνα, ἐνῶ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐξωρίζετο, ὅλη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καθηρέθη, διότι εἶχε προσυπογράψει τὸ ἀντιχριστιανικώτατον καὶ ἀντεθνικώτατον κείμενον τοῦ «ἀνοθέματος», τὴν δὲ θέσιν τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ Θεοκλήτου, κατελάβανε ὁ Μελέτιος Μεταλάκης, τότε Μητροπολίτης Κιτίου Κύπρου μετέπειτα δὲ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ συνετέλεσαν στὸν παραμερισμὸ τοῦ «ζητήματος τῆς Αἰγίνης».

⁂

Ὁ Νεκτάριος, μὲ λευκὰ γαλλιὰ πλέον, λέγεται ὅτι ἔβλεπε ὁράματα ἐν ἐγρηγόρσει. Συνηντᾶτο μὲ ἀθλητὰς Μάρτυρας τῆς Πίστεως, ἔβλεπε ὀπτασίες, ἀλλὰ δὲν ἔλεγε τίποτε. Ἔσκυβε μόνον, μὲ βουρκωμένα μάτια, καὶ φιλοῦσε τὸν Ἐσταυρωμένον.

—Πανευεργέτα, Σωτήρ, Ἀμνὲ ἐσφαγμένε, Υἱὲ τῆς Παρθένου, τὸν ἄκουγαν νὰ σιγοψιθυρίζει ἀνάμεσα στὰ δάκρυά του.

Σὲ μιὰ κηδεία ἑνὸς Αἰνινίτη ἱερέως, μερικὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν παραλία τὸν εἶδαν ἕνα μέτρο ἀπάνω ἀπὸ τῇ γῇ, τὸν εἶδαν καὶ φοβήθηκαν κι' ἔτρεξαν, τὸ πρόφθασαν στὶς μανάδες τους καὶ κεῖνες μούδιασαν καὶ σταυροκοπήθηκαν.

...Ἤτανε ἀκριβῶς στὴν κηδεία τοῦ παπᾶ Νικόλα τοῦ Μουτσάτσου, τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἱστορικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου, τῆς παραλίας.

Ὁ παπᾶς αὐτὸς ἔκανε χρόνια ἐφημέριος σ' αὐτὸν τὸν ναόν. Ἀναπαύθηκε πρῶτα ἡ παπαδιά του, δίχως ν' ἀποκτήσουν ἀπογόνους. Βρέθηκε νἆναι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, νἄχει ἔφεση γιὰ τὰ μὴ βλεπόμενα, γιὰ τὴν ἀόρατη Βασιλεία καὶ μιὰ καρδιὰ καλόβολη καὶ ἁπαλή, σὰν ἀνοιξιάτικη χλόη. Ἀγαποῦσε αὐτὸ ποὺ ἔστερήθη ν' ἀπολαύσει ,τὰ παιδιά, ἰδιαίτερα τὸν τραδοῦσαν τὰ φτωχόπαιδα τῶν ψαράδων καὶ τῶν βουνηχτῶν στὰ σφουγγαράδικα. Γι' αὐτὸ ὅλα τὰ κουφέτα ἀπὸ τοὺς γάμους καὶ ὅ,τι ζαχαρωτό, τὰ μάζευε, τὰ τοποθετοῦσε σὲ σακκουλάκια καὶ τοὺς τὰ μοίραζε μὲ πατρικὴ στοργή, πατώντας τὰ μαδέρια σὲ ὅλες τὶς ψαρόβαρκες, σὲ ὅλα τὰ καΐκια.

Στὴν κηδεία τοῦ παπα—Νικόλα τοῦ Μουτσάτσου, βρέθηκαν αὐθόρμητα πάνω ἀπὸ ἑκατὸν πενῆντα τόσα παιδιά. Τὸν τελευταῖο καιρὸ τῆς ζωῆς του, νοίκιαζε ζῶο καὶ πήγαινε τακτικὰ καὶ συναπαντοῦσε τὸ σεβασμιώτατο ἱδρυτὴ τῆς καινούργιας Μονῆς. Ἔλεγαν ὅτι τὸν εἶχε κι' ἐξομολόγο. Πάντως τὸ ἱερατεῖον τῆς νήσου γιὰ τὸν ἕνα ἢ γιὰ τὸν ἄλλο λόγο, τὸν κάλεσαν ἐπιτούτου νὰ χοροστατήσει καὶ νὰ λάβει μέρος στὴ νεκρώσιμη ἀκολουθία.

...Μερικὰ λοιπὸν παιδιὰ ἀπὸ τὴν παραλία, θεόφτωχα παιδιὰ τῆς κακοπάθειας ἀπὸ τὰ δεινὰ καὶ τοὺς πολέμους, «ἀνήλικοι νεοσσοὶ τῆς πρωΐμου θαλασσοπάλης», ὅπως ἴσως θὰ ἔλεγε ὁ μεγάλος Παπαδιαμάντης, τὸν εἶδαν ἐκεῖ στὸ ξόδι, κοντὰ στὸ φέρετρο, ἕνα μέτρο πάνω ἀπὸ τὴ γῆ, τὸν εἶδαν καὶ φοβήθηκαν. Ἀπὸ στόμα σὲ στόμα τὸ πῆρε ἡ λαϊκὴ μοῦσα καὶ τὄκανε τραγούδι:

Ὁ παπᾶ Νικόλας ὁ πονόψυχος παράδωσε ψυχὴ καὶ πάει
Καὶ ὁ δεσπότης τῆς Μονῆς ντυμένος στὰ χρυσά, ψηλὰ πε-
(τάει!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΣΕΡΒΙΣ
FIAT-SIMCA
ΝΙΚ. ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 6, — ΤΗΛ. 420-689
ΠΑΤΡΑΙ

Κλειδιὰ κλειδωνιὲς λουκέτα
Ἐὰν κλειδωθῆκατε ἔξω, ἐὰν χάσατε τὸ κλειδί σας ἐὰν χάλασε ἡ κλειδαριά σας, τηλεφωνῆστε μας νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν στὰ τηλέφωνα: 275-006 & 271-443
Κατασκευὴ κλειδιῶν σὲ 2 λεπτά
ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ
ΚΛΕΙΘΡΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
μὲ τὴν μεγαλυτέραν συλλογὴν κλειδιῶν. Κατασκευάζονται κλειδιὰ μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ μὲ εἰδικὰ ἠλεκτρονικὰ αὐτόματα μηχανήματα νεωτάτου τύπου ἀπολύτου ἀκριβείας
Βαφαί — Στιλβώσεις ὑποδημάτων — τσαντῶν μὲ εὐρωπαϊκὰ βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα
ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13
(Κάτω μέρος πλατείας Ὄλγας) τηλ. 275-006

STRONGER
ΡΑΦΙΑ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΠΑΓΚΟΙ, ΤΑΜΕΙΑ, ΓΟΝΔΟΛΕΣ, ΒΙΤΡΙΝΕΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ, ΓΕΝΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
Γ. ΑΒΡΑΝΤΙΝΗΣ
Ι. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 56 (ΠΛΗΣΙΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΛΓΑΣ), ΤΗΛ.: 220-269, ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟ ΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
aptiv 1931
ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ
κλισσε δι'ολας τας εκτυπωσεις εφημεριδων · περιοδικων βιβλιων · διαφημισεων · αφισσων κλπ εντυπων
πολυχρωμα · μονοχρωμα
ΠΑΤΡΑ: ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 47 ΤΗΛ. 276 203
ΑΘΗΝΑ: ΓΕΡΑΝΙΟΥ 6 ΤΗΛ. 5240 761

Κλονίζει τὴν ἐθνικὴ ἑνότητα τοῦ Καναδᾶ τὸ «Κόμμα τοῦ Κεμπέκ»

ΜΕ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ

ΜΟΝΤΡΕΑΛ. Ἡ ταχθεῖσα ὑπὲρ τῆς αὐτονομήσεως κυβέρνησις τοῦ Κεμπέκ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναβιώσῃ τὸ ὄνειρον τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου 14ου διὰ «μίαν νέαν Γαλλίαν εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικήν». Ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐπέτυχε νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ αὐτὴν ταύτην τὴν ἑνότητα τοῦ Καναδᾶ καὶ νὰ δημιουργήσῃ εἰσθημα ἀνασφαλείας εἰς τὴν ἀγγλόφωνον μειονότητα τοῦ Κεμπέκ.

Τὸ Κόμμα τοῦ Κεμπέκ ἐπιδιώκει νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν τὴν προτεραιότητα τὴν ὁποίαν εἶχε πρὸ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἀγγλικῆς, τόσον εἰς τὸ Κεμπέκ, ὅσον καὶ εἰς τὸν ὑπόλοιπον Καναδᾶ. Τοῦτο, κατὰ τὸ Κόμμα τοῦ Κεμπέκ, θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς θεσπίσεως αὐστηρῶν νόμων, οἱ ὁποῖοι θὰ προάγουν τὴν χρῆσιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδέαν τῆς ἀνεξαρτησίας, ἢ τουλάχιστον, μιᾶς μεγαλειτέρας αὐτονομίας τοῦ Κεμπέκ, ἐναντι τῶν δύο ἐπικρατειῶν τῆς Ὁμοσπονδίας τοῦ Καναδᾶ.

Οἱ νόμοι περὶ γλώσσης ἔχουν προκαλέσει σοβαρὰς ἀνησυχίας Κεμπέκ, οἱ ὁποῖοι διατείνονται, ὅτι διὰ τῶν νόμων αὐτῶν ἀγνοοῦνται τὰ βασικὰ ἀνθρώπινα δικαιώματά των.

Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα καὶ αἱ προτάσεις περὶ ἀνεξαρτησίας ἐγένοντο αἰτία νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τουλάχιστον 150 ἐπιχειρήσεις, ἐνῷ πολλοὶ ἐταιρεῖοι καὶ ἰδιῶται ἔχουν μεταφέρει κεφάλαια ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων εἰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ Καναδᾶ καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΟΞΥ

Τὸ Κόμμα τοῦ Κεμπέκ λέγει ὅτι θέλει «νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς ἀδικίας τοῦ παρελθόντος» ἀλλὰ πολλοὶ ἀγγλόφωνοι διατείνονται ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀσκεῖ πολιτικὴν ἐκδικήσεως ἐναντι μιᾶς μειονότητος ἡ ὁποία εἶχε κατὰ τὸ παρελθὸν κακομεταχειρισθῆ τὸν γαλλόφωνον πληθυσμόν.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κεμπέκ τοῦ ὁποίου τὰ 80 τοῖς ἑκατὸν τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι γαλλόφωνοι ὑπῆρξε ἐν πολιτικὸν ζήτημα καθ' ὅλην τὴν τελευταίαν δεκαετίαν. Κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1960 τὸ αἴτημα ἀπεστρίφθη ὡς χιμειρικόν, ὡς αἴτημα «μερικῶν ἀνεδαφικῶν τρελλῶν».

Σήμερον, ὅμως πρωθυπουργὸς τοῦ Κεμπέκ εἶναι ὁ Ρενὲ Λεβέκ, εἰς ἄλλοτε παραγωγὸς τῆς Τηλοψίας καὶ φανατικὸς θιασώτης τῶν «τρελλῶν ἐκείνων ἰδεῶν».

Ὅταν ὁ Λεβέκ ἵδρυσε τὸ 1967 τὸ Κόμμα τοῦ Κεμπέκ, ἐχαρακτηρίσθη ὡς «ἐπικίνδυνος» ὁπαδὸς ἰδεῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦν τὰ θεμέλια τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ συστήματος τοῦ Καναδᾶ.

Ἡ ἰδέα τῆς ἀνεξαρτησίας ἠμαυρώθη ἐκ τῶν βομβισμῶν καὶ τῶν ἀπαγωγῶν καὶ δολοφονιῶν τοῦ «Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου», τὸ ὁποῖον ἱδρύθη περὶ τὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1960.

Εἰς τὴν ὁμοσπονδιακὴν πρωτεύουσαν, τὴν Ὀττάβα ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ αὐτονομιστικὸν κίνημα τοῦ Κεμπέκ εἶναι ἡ πρότασις περὶ τῆς καθιερώσεως τῆς δίγλωσσίας, οὐχὶ μόνον εἰς τὸ Κεμπέκ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας ἐπαρχίας. Ἀλλ' αἱ ἐπαρχίαι, εἰς τὰς ὁποίας ἡ γαλλόφωνος μειοψηφία, εἶναι πολὺ μικρὰ ἀντίδροῦν.

ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ὁ ὁμοσπονδιακὸς πρωθυπουργὸς Πιέρ Τρυντὼ ὁ ὁποῖος κατάγεται ἀπὸ τὸ Κεμπέκ, καὶ εἶναι δίγλωσσος, προειδοποίησε τοὺς συμπατριώτας του ὅτι ἐὰν καταστήσουν τὸ Κεμπέκ ἀποκλειστικῶς γαλλόφωνον, θὰ διασπάσουν τὴν ἑνότητα τοῦ Καναδᾶ. Ἐδήλωσεν ὅτι ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι ὀφείλουν νὰ ἐκχωρήσουν εἰς τὰς μειονότητας των γλωσσικὰ δικαιώματα καὶ ὅτι τὸ Κεμπέκ θὰ ὤφειλε μᾶλλον νὰ προάγῃ τὴν χρῆσιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, παρὰ νὰ διώκῃ τὴν ἀγγλικήν.

Ὁ Τρυντὼ συνεκρότησε μίαν ἐπταμελῆ ἐπιτροπὴν πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος, ἐδήλωσε δέ, ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ ἀναθεωρήσῃ πλήρως τὸ Σύνταγμα τῆς χώρας, νὰ παράσχῃ δὲ μεγαλειτέρας δυνατότητας προόδου ε